

GŁOS RADOMSZZCZAŃSKI

ORGAN WKŁĘK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

SOBOTA 31 GRUDNIA 1949 ROKU.

Nr 358 (1282)

Nowy wybryk reakcji

Zamach bombowy na Ambasadę RP w Paryżu

Eksplozja uszkodziła gmach Ambasady i sąsiednie kamienice

PARYŻ (PAP). — W piątek o godz. 6.15 rano wstrząsnęła gmachem Ambasady RP w Paryżu silna eksplozja, słyszana w całej dzielnicy. Eksplozji towarzyszył brzęk szyb, lecących z okien gmachu oraz okolicznych domów.

Jak się okazało, eksplozję spowodował ładunek materiału wybuchowego, podłożony w prawym rogu wejściowej bramy Ambasady. Siła wybuchu była tak wielka, iż żelazna krata bramy rozleciała się w kawałki, wyrywana została część muru i uszkodzone zostały drugie drzwi wejściowe.

Szczęśliwym zbiegiem okoliczności w chwili wybuchu nikt nie znajdował się w bezpośredniej bliskości bramy wskutek czego ofiar w ludziach nie było. Jedynie nocny dozorca Ambasady uległ nieznacznej skałeczeniu odłamkami szkła. O godzinie, w której nastąpił wybuch, do Ambasady przychodziła sprzątaczkę oraz dostarczana jest poczta. Wybuch zatem mógł podciągnąć za sobą poważniejsze następstwa. W dniu zamachu poczęła dorożono o godz. 6.10, tj. na 5 minut przed wybuchem.

Po wybuchu chodniki w pobliżu Ambasady zaspane były odłamkami szkła, gdyż z kamienicy sąsiadujących z Ambasadą wleciały szyby. Straż pożarna, która wkrótce po tym przybyła, przystąpiła do oczyszczania terenu.

Na wiadomość o zamachu przybyli na miejsce wypadku: prefekt Sekwany — Verlomme, prefekt policji —

Leonard, dyrektor policji — Desvaux, sierownik brygady kryminalnej — Pinault, prokurator Republiki — Vassart, generalny sekretarz prokuratury — Ledoux oraz kierownik wydziału głównego prokuratury — prokurator Bertrand.

Dochodzenie prowadzi na miejscu komisarz dzielnicy Invalides, który — jak dotychczas — odmawia wszelkich wyjaśnień. Śledztwo prowadzi sędzia Jacquinet. Zdaniem kierownika laboratorium miejskiego Muncha, w grę wchodzi bomba wypełniona materiałem wybuchowym „Plastic”.

Przed Ambasadą gromadzi się tłum ciekawych. Widać wielu dziennikarzy i fotoreporterów, jak również wzmocniono posterunki policji.

Wydaje się nie ulegać kwestii, że zamach stanowił przejaw akcji terrorystycznej ze strony żywiolów reakcyjnych, którym zależy na zaostreniu stosunków polsko-francuskich.

PARYŻ (PAP). — W związku z zamachem bombowym na Ambasadę RP w Paryżu przybył do Ambasady szef protokołu dyplomatycznego francuskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Dumaine i złożył ambasadorowi Putnametowi wyrazy ubolewania z powodu wypadku w imieniu Prezydenta Republiki, premiera rządu i ministra spraw zagranicznych.

Tow. Przyjaźni Polsko-Francuskiej wzywa do jednogłośniego protestu

PARYŻ (PAP). — W związku z wybuchem w gmachu Ambasady RP w Paryżu Towarzystwo Przyjaźni Francusko-Polskiej, opublikowało następujący komunikat:

Towarzystwo Przyjaźni Francusko-Polskiej poruszone jest zamachem,

który dokonany został 30 grudnia w siedzibie Ambasady Polskiej, w Paryżu. Towarzystwo uważa, iż obecny rząd francuski gwałci zarówno najświętsze interesy naszego kraju, jak i interesy pokoju, pragnąc ostatecznie wszelką cenę dyplomatów - szpiegów,

Prowokacyjna kampania faszystów ateńskich przeciw krajom-demokracji ludowej — które przygarnęły dzieci partyzantów greckich

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi:

Greccy monarcho-faszyści rozpętali nękającą, prowokacyjną kampanię przeciw krajom demokracji ludowej pod hasłem „zwrotu porwanym greckim dzieciom”. Chodzi tu o dzieci, które przygarnęły kraje demokracji ludowej. Przytaczając ich większość — to dzieci partyzantów greckich.

Wiadomości o sytuacji dzieci przebywających w greckich sierocinicach, więzieniach i obozach koncentracyjnych świadczą o tym, jakiego rodzaju „dobrodziejstwa” przygotowali faszyści dla tzw. „porwanych” dzieci, w wypadku jeśli by władcom ateńskim udało się je sprawdzić. W jednym z obozów koncentracyjnych na wyspie Makronisos od bywa się „przeszkolenie” nieletnich dzieci przy pomocy brutalnego śledztwa i codziennych tortur. Naczelnik więzienia na wyspie Makronisos — pułkownik Sulis dokonał gwałtu na niewletnich dziewczętach, które odmówiły podpisania deklaracji głoszącej, że wyrzekają się swoich poglądów politycznych. Gdy ten skandaliczny fakt doszedł do wiadomości opinii publicznej, kierownictwo więzienia

powierzyło funkcje sadyści Sulis innemu jeszcze bardziej okrutnemu mordercy.

W jednym z ateńskich więzień — w Kalitei w straszliwych warunkach przebywa 150 młodych chłopców i dziewcząt w wieku od 14 do 17 lat.

Nawet prasa ateńska przyznaje, że

Naprzód — pod sztandarem Mao-Tse-Tunga! Uchwała Chińskiej Ligi Demokratycznej

PEKIN (PAP) — Agencja Nowych Chin donosi, że Chińska Liga Demokratyczna postanowiła przyjąć wspólny program politycznej rady konsultatywnej Chin Ludowych, jako swój własny program. Uchwała ta zapadła na rozszerzonej plenarnej sesji KC Chińskiej Ligi Demokratycznej.

W sesji wzięło udział 85 delegatów z całych Chin oraz z Malajów, Syjamu, Birmy i Wietnamu.

Uczestnicy sesji powzięli uchwałę stwierdzającą, że Liga Demokratyczna przyjmuje całkowicie przywództwo polityczne Komunistycznej Partii Chin i będzie kroczyła wspólnie naprzód pod sztandarem Mao-Tse-Tunga.

Deklaracja programowa podkreśla, że Chińska Liga Demokratyczna składa się głównie z inteligencji. Naczelnym zadaniem Ligi jest zjednoczenie szerokich mas inteligentnych

Julian Tuwim — laureatem m. Łodzi na rok 1949

Wczoraj w godzinach popołudniowych przyznana została do rocznym zwyczajem nagroda literacka miasta Łodzi na rok 1949. Tym razem otrzymał ją za całokształt twórczości literackiej — poeta Julian Tuwim.

W posiedzeniu jury udział wzięli Prezydent m. Łodzi tow. Marian Minor, przedstawiciele władz miejskich oraz Związku Literatów w Łodzi.

W jutrzejszym numerze „Głosu” zamieścimy Kalendarz Ścienny na rok 1950

warunki w sierocinicach faszystowskich są nie do zniesienia.

W świetle tych faktów — stwierdza Agencja TASS — prowokacyjna kampania faszystów ateńskich jest bluźnierstwem nad uczuciami humanitarnymi, do których apeluje sprzedajna prasa ateńska i radio

W II rocznicę obalenia monarchii w Rumunii

Bukareszt (PAP). 30 bm. przypada druga rocznica obalenia monarchii w Rumunii i proklamowania Rumuńskiej Republiki Ludowej.

W związku z tą pamiętną datą w Bukareszcie odbyła się 29 bm. uroczysta akademія w sali „Patria”. Na akademii obecni byli członkowie rządu z premierem Grozą na czele.

Uwaga, zwiędający IV Wystawę Gazetek Sciennych

Redakcja „Głosu Robotniczego” zawiadamia, że w dniach 1. 2 i 3 stycznia 1950 roku Wystawa mieszcząca się w lokalu Spółdzielni Artystów Plastyków — ul. Piotrkowska 102 — będzie nieczynna.

Począwszy od dnia 4 do 10 stycznia Wystawa będzie codzien nie otwarta w godzinach pomiędzy 10—19.

Ohydne zbrodnie kliki japońskich militarystów

Lekarze — mordercy i świadkowie zeznają przed sądem w Chabarowsku

W czwartym dniu procesu — 28 grudnia br. — Trybunał kontynuował przesłuchiwanie oskarżonych.

Jako pierwszy w czwartym dniu procesu zeznał oskarżony Onoye Masao. Od października 1943 roku aż do 1945 roku zajmował on stanowisko naczelnika filii nr 643 formacji nr 731 i brał bezpośredni, czynny udział w przygotowywaniu broni bakteriologicznej. Filia zorganizowała masową hodowlę pechei, które zarażano dżumą. Pod kierownictwem Onoye Masao tzw. „oddział szkoleniowy” filii nr 643 systematycznie przygotowywał kadry specjalistów wojny bakteriologicznej.

Onoye Masao zeznał, iż jest z zawodu lekarzem-bakteriologiem. Od 1935 do 1936 roku przebywał na spe-

cialnym kursie w szkole lekarzy wojskowych w Tokio, specjalizując się w dziedzinie bakteriologii. W październiku 1945 roku mianowany został naczelnikiem filii nr 643, której siedzibą było miasto Mudanczian.

Na zapytanie prokuratora oskarżony wyjaśnia, że filia nr 643 obok hodowli pechei zajmowała się również hodowlą myszy i szczurów. Filia dysponowała dziesiątkami ton pożywek dla bakterii.

Oskarżony zeznał dalej, że wiosną 1945 roku generał Isii Siro, powrócivszy na stanowisko szefa formacji nr 731 — zażądał od niego rozszerzenia hodowli pechei i przesyłania ich do formacji nr 731.

Oskarżony przyznaje, iż był dosko nale poinformowany o eksperymentach, jakich dokonano w formacji nr 731, a mianowicie o wprowadzaniu do krwi ludzkiej bakterii dżumy. Oskarżony wiedział również o stosowaniu broni bakteriologicznej w wojnie przeciwko Chinom.

W dalszym ciągu zeznawali oskarżeni Kikuczi Norimicu oraz Kurusima Juddzi.

Obaj oskarżeni przyznali się do tego, iż byli pracownikami jednostek, których zadaniem było prowadzenie wojny bakteriologicznej i że pracą swą przyczyniali się do przygotowań wojennych przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Obaj oskarżeni zostali przeszkoleni na specjalnych kursach bakteriologicznych.

Następnie Sąd przystąpił do przesłuchiwania świadków.

Postępowanie dowodowe Zeznania świadków potwierdzają akt oskarżenia

Postępowanie dowodowe rozpoczęło się od przesłuchania świadka — pułkownika Tamury, byłego szefa kadr armii kwantuńskiej.

Świadek Tamura zeznał, iż został poinformowany przez generała Hata, że formacja nr 731 zajmuje się przygotowaniami do wojny bakteriologicznej. Generał Hata polecił świadkowi zajęcie się doborem odpowiednich kadr dla formacji nr 731. W czerwcu 1945 roku świadek otrzymał rozkaz od głównodowodzącego armii kwantuńskiej wyjazdu do formacji nr 731, celem zbadania na miejscu warunków pracy i ustalenia warunków, koniecznych dla aktywizacji dalszych prac.

Po przybyciu do formacji nr 731 świadek Tamura szczegółowo obejrzał wszystkie laboratoria oraz więzienie, w którym znajdowały się ofiary „eksperymentów naukowych”.

W laboratoriach świadek Tamura widział maszyny i narzędzia, przeznaczone do produkcji pocisków i bomb bakteriologicznych oraz wzory tej broni, wreszcie ogromną ilość szczurów i pechei. W więzieniu świadek Tamura widział 40—50 więźniów, Chińczyków

Widziałam Towarzysza Stalina!

Robotnice PZPB Nr 3, oglądając zdjęcia przywiezione przez tow. Borecką z Moskwy, wysłuchując opowiadań i wrażeń z jej pobytu w Związku Radzieckim.

List stachanowca Maksymienko do nowatora budownictwa Krajewskiego

Diennik „Prawda” w korespondencji z Nowosybirsk podaje treść listów wymienionych pomiędzy wybitnym polskim nowatorem budownictwa Michałem Krajewskim a słynnym stachanowcem radzieckim, murarzem MAKSYMIEŃKO, od którego KRAJEWSKI przejął nowoczesne metody pracy.

W liście skierowanym do Sybirskiego Zjednoczenia Budowlanego, Krajewski z radością podkreśla fakt, iż nowatorskie metody pracy Maksymienki i innych murarzy radzieckich stosują obecnie setki murarzy polskich.

Wśród nich słyną tacy murarze, jak Religa, Szatkowski, Ptaszyński, Musiał, Dzieciół, Woźniak i Porecki.

W odpowiedzi, skierowanej do Krajewskiego, Maksymienko — deputowany do Rady Najwyższej RSFR, laureat nagrody stalinowskiej, pisze między in.:

„Wiele radości sprawił mi Wasz list o rozwoju ruchu współ-

zawodnictwa pracy wśród murarzy polskich. W rozwoju ruchu współzawodnictwa pracy widzę wzrost gospodarki narodowej no wej, demokratycznej Polski oraz przejaw wzmacniającej się coraz bardziej i pogłębiającej przyjaźni polsko - radzieckiej.

Pragnąc podzielić się z Wami moim doświadczeniem, przesyłam jednocześnie broszurę o moim sposobie układania cegieł. Pozdrawiam Was oraz towarzyszy Religę, Szatkowskiego, Ptaszyńskiego, Musiałę, Dzieciółę, Woźniaka i Poreckiego i życzę Wam nowych sukcesów w pracy.”

Straszliwe więzienie z którego nikt nie wychodził

Z kolei zeznał świadek Taczibana, pułkownik żandarmerii japońskiej, który w latach 1939 — 1941 pełnił funkcję szefa żandarmerii, a później był radcą żandarmerii przy armii marionetkowego rządu Mandżukuo.

Taczibana opowiada Trybunałowi, jak stosownie do dyrektyw dowództwa naczelnego do wydziału dowództwa żandarmerii przesyłano do więzienia formacji nr 731 bez sądu i śledztwa aresztantów, którzy nigdy już nie mieli wyjść z tego więzienia, skazani z góry na śmierć w meczarniach, na szybach lub powolniejsze konanie w wyniku najrozmaitszych „eksperymentów”.

Wśród osób, przysłanych do więzienia formacji nr 731, byli patrioci chińscy, osoby związane z ruchem komunistycznym oraz inne osoby, niewygodne dla japońskiej kliki militarnej.

Wśród publiczności, która przysięchuje się rozprawie, powstaje mimowolny odruch oburzenia, gdy świadek Taczibana opowiada o szczegółach, towarzyszących przesyłaniu ludzi, przeznaczonych na likwidację — do więzienia formacji nr 731.

Jako ostatni w czwartym dniu rozpraw zeznał świadek Kukaradzu — wachmistrz żandarmerii. Pracował on w charakterze żandarma w formacji nr 731.

Świadek Kukaradzu zeznał, że osobiście dostarczał do więzienia formacji nr 731 ludzi, których komenda żandarmerii przekazywała do tego więzienia w trybie „wysyłek specjalnych”.

Świadek Kukaradzu przytacza potworne szczegóły, które świadczą, jak japońska klika militarza, przygotowująca wojnę bakteriologiczną, znęcała się w najokrutniejszy sposób nad ludźmi, zamieniając ich w króliki doświadczalne.

Naczelnikiem więzienia formacji nr 731 był — jak zeznał Kukaradzu — starszy brat naczelnika formacji nr 731, generała Isii Siro.

Na zapytanie prokuratora świadek Kukaradzu oświadcza:

— Nie znam ani jednego wypadku, aby z więzienia formacji nr 731 wyszedł żywy choć jeden więzień.

Na tym czwartym dniu rozpraw zakończono. Proces trwa.

Głos Kobiet

Kobiety łódzkie w hołdzie JÓZEFOWI STALINOWI Masowy udział w Dniach Stalinowskich

Olbrzymi dorobek osiągnąć produkcyjnych

Kobiety łódzkie godnie uczęły Dzień Urodzin Towarzysza Stalina, niezłomnego Szermierza walki o pokój i sprawiedliwość społeczną.

W Dniach Stalinowskich w łódzkich fabrykach przystąpiło do wyścigowej walki o większą wydajność i wyższą jakość produkcji 14.890 kobiet, czołowych przodownic pracy i przodownic społecznych.

Przy pokrytych lasem czerwonych proporzyczków warsztatach pracy odświętnie ubrane kobiety z kokardkami czerwonymi pracowały z takim wielkim zapałem, że wszystkie Zobowiązania Stalinowskie zostały całkowicie wykonane, a w tysiącach wypadków poważnie je przekroczone.

5.679 kobiet przyjęło indywidualne zobowiązanie powiększenia wydajności pracy.

W PZPB im. Stalina

W PZPB im. Józefa Stalina uczestniczyło w Dniach Stalinowskich 2.155 kobiet. Na szczególne wyróżnienie zasługują kobiety pracujące na Nowej Tkalni. Zorganizowała się tu grupa 50 tkaczek z 2 zmian, które między sobą prowadziły zaciętą walkę o najwyższą wydajność.

Wyróżniły się w wykonaniu Zobowiązań Stalinowskich następujące tkaczki:

Janina Miłosz, Józefa Seweryniak, Władysława Księżak, Józefa Rajnert, Maria Staniewicz.

Przemianowanie Zakładów PZPB Nr 1 na Zakłady im. Stalina wzbudziło wśród zatrudnionych tu kobiet wielki entuzjazm. Świetne wyniki zobowiązań — świadczą o tym, jak dumne są kobiety z zaszczytnej nazwy swych zakładów i jak gorące żywią uczucia miłości, przywiązania i czci dla wielkiego Przywódcy i Nauczyciela międzynarodowej klasy robotniczej, obrońcy pokoju — Towarzysza Stalina.

W PZPB Nr 2

W PZPB Nr 2 w przedalni zespół kobiety, liczący 31 kobiet wyprodukował dodatkowo ponad plan 232 kg przędzy, a tkaczki PZPB Nr 2 wyprodukowały dodatkowo 5.884 m towaru. Sale „dwójki bawelnianej” były pięknie przystrojone, nad maszynami tkackimi i przedalniczymi wisiały portrety Towarzysza Stalina, na sełkach maszyn powiewały proporzyczki.

W PZPB Nr 3

Kobiety przodującej „trójki bawelnianej” wykonały w Dniach Pracy Stalinowskiej ponad plan 20.000 kg przędzy, w przedalni odpadkowej wykonały dodatkowo 8.500 kg przędzy, w tkalni zobowiązały się wykonać ponad plan 120.000 m towaru i zobowiązania te wykonały z poważną nadwyżką. Ponadto kobiety zorganizowały 30 nowych zespołów najwyższej jakości. „Trójka bawelniana” w dniu urodzin Towarzysza Stalina otrzymała doskonale wyposażone ambulatorium dentystyczne.

W „Ósemce Bawelnianej”

Kobiety PZPB Nr 8 dla uczczenia urodzin Towarzysza Stalina zorganizowały stałą opiekę nad 30 dziećmi kobiet, uczęszczających na kurs dla analfabetów, ażeby matkom umożliwić uczęszczanie na lekcje czytania i pisanie. Ponadto zorganizowano 6 zespołów współzawodnictwa. Tkaczki PZPB Nr 8 zobowiązały się wykonać ponad plan 6.856 m materiału i wykonały to zobowiązanie.

ZMP-ówka, Alicja Krygier z PZPB im. Stalina, pisze list do Towarzysza Stalina

U „Duracza”

W Fabryce im. Duracza zespół liczący 178 kobiet wykonał ponad plan 6.000 sztuk bielizny. W krajalni wykonano ponad plan 9.000 sztuk bielizny. Na wykończalni 139-osobowy zespół kobiety wykonał ponad plan 10.000 sztuk bielizny.

Powstają zespoły najwyższej jakości

Kobiety PZPW Nr 36 zorganizowały 10 zespołów najwyższej jakości, a wydajność pracy podniosły ze 120 na 130 proc. Jakość podniosły z 98 na 100 proc.

W PZPB w Rudzie Pablianickiej tow. Strzebiecka z grupą przodek zorganizowała 24 zespoły najwyższej jakości. Na wniosek tow. Nowińskiej zespół składalni Nr 1 podniósł swoją dzienną produkcję z 16.000 na 20.000.

W PZPG Nr 5 (Gentleman) kobiety wykonały dodatkowo 160 par butów roboczych, krajalnia wyprodukowała dodatkowo 5.000 fartuchów.

Inne zobowiązania

W PZPJG Nr 8, dzięki staraniom kobiet, poszerzono przedszkole o 30 dzieci i zorganizowano kółko samostudialnicze studiujące życiorys Towarzysza Stalina.

Kobiety „czwórki konfekcyjnej” zorganizowały 3 zespoły najwyższej jakości, które swe zobowiązania wykonują w stu procentach.

W PZPDz. Nr 3 820 kobiet wzięło udział w Dniach Stalinowskiej Pracy. W ramach Zobowiązań Stalinowskich wykonano ponad plan 10.000 par pończoch, a w Dniach Stalinowskich codziennie wykonywano dodatkowo 646 par pończoch i 1.042 pary rękawiczek. W pracy tej na wyróżnienie za służyła Halina Ziembicka, członek ZMP, która podniosła produkcję ze 114 proc. na 142,8 proc.

W PZPO im. Próchnika zasługują na wyróżnienie następujące taśmy: I, II, III i IV, które w Dni Stalinowskie znacznie podniosły wydajność pracy.

Te, które swą pracą się wyróżniły

W Fabryce Cukrów i Czekolady „Spolem” wyróżniła się w pakowaniu cukierków Antonina Pardej, która pakowała dziennie 320 kg słodyczy, obecnie pakuje 340 kg.

W PZPPP Nr. 1 na wyróżnienie zasługują: cerowaczka Zofia Kowalska, która zobowiązała się wykonać ponad plan 1000 par pończoch, a wykonała — 1280. Tow. Chorążak wykonała ponad plan 1000 par stee lonów i podjęła dalsze zobowiązania, postanawiając przedłużyć okres współzawodnictwa stalinowskiego do końca miesiąca. Cerowaczka Kryszyna Kacperek zobowiązała się wykonać 35 tuzinów, wykonała 45. Kacmarok Zenobia — cerowaczka — zobowiązała się wykonać 28 tuzinów, wykonała 39.

Powstały nowe przedszkola

Kobiety „wielkanej Jedynki” uzyskały nowe przedszkole, które to stało otwarte w dniu urodzin Towarzysza Stalina.

Kobiety pracujące w Narodowym Banku Polskim otrzymały również piękne przedszkole dla swoich dzieci.

W dniu 21 grudnia zostało oddane do użytku przedszkole rejonowe, mieszczące się w pałacu w Parku Poniatowskiego. W dniu 21 grudnia, staraniem Ligi Kobiet, został zradiofonizowany Szpital Dziecięcy Nr. 2 przy ul. Armii Czerwonej.

Listy do Towarzysza Stalina

Kobiety łódzkie dla uczczenia urodzin Towarzysza Stalina wysłały 26.420 listów indywidualnych do Tow. Stalina i 553 listy zbiorowe, w których wyrażały głęboki szacunek i miłość oraz najlepsze życzenia dla narodów Z. S. R. R. i Towarzysza Stalina.

Kobiety studiują życiorys Towarzysza Stalina

Dla dokładnego zapoznania się z bohaterkim życiem i niestrudzoną pracą dla dobra ludzkości Towarzysza Stalina, kobiety zorganizowały 286 kółek studiujących Jego życie rys.

Na 484 zebraniach wysłuchało życiorysu Tow. Stalina ponad 20.000 kobiet. W masówkach i akademiach na zakładach pracy wzięło udział

5 przodek „Bawelnianej Trójki” które podczas Dni Stalinowskiej Pracy wyprodukowały więcej przędzy, niż kiedykolwiek dotychczas. Tow. Apollonia Daredas podniosła wykonanie bazy z 105 proc. na 108 proc. Obok niej tow. Weronika Dawicka, tow. Janina Kapowicz, tow. Józefa Załoba oraz tow. Helena Krasucka.

około 30.000 kobiet. Ponadto zorganizowano 9 akademii terenowych dla gospodyń domowych, którym objęto 2.300 kobiet.

Kobiety Czerwonej Łodzi godnie uczęły dzień urodzin Towarzysza Stalina. W fabrykach, biurach, sklepach spółdzielczych panował niesłychany entuzjazm i nie notowany do tej pory zapał w pracy.

O czym świadczą wspaniałe osiągnięcia produkcyjne kobiet łódzkich? Świadczą one o głębokich

przemianach które dokonywują się wśród kobiet, świadczą o tym, że kobiety zrozumiały, iż dzięki przyjaźni i pomocy Z. S. R. R. i Towarzysza Stalina obaliliśmy władzę kapitalistów i wyzyskiwaczy, że krótkim zwycięstwem do ustroju socjalistycznego, że pod przewodnictwem Tow. Stalina walczymy o trwałą i sprawiedliwą pokój.

Kędrak Helena

Kierownik Wydziału Kobiecego LK PZPR

A. S. Makarenko

Wychowanie w rodzinie Wymagania moralności społecznej

(Dalszy ciąg)

Rodzice powinni wychowywać dzieci na ludzi, których zachowanie nie będzie sprzeczne z moralnością społeczną.

Jakie są w tej dziedzinie wymagania moralności społecznej? Żąda ona, aby życie płciowe każdego człowieka, zarówno mężczyzny, jak kobiety, było zawsze w harmonii z życiem rodzinnym i miłością. Uznaje za normalne i usprawiedliwione tylko życie płciowe, które opiera się na wzajemnej miłości i którego zewnętrznym wyrazem jest rodzina, to znaczy jawny cywilny związek małżeński, związek służący dwójkiemu celowi: ludzkiemu szczęściu oraz posiadaniu i wychowaniu dzieci.

Stąd wynikają zupełnie wyraźnie również i cele wychowania seksualnego. Musimy w ten sposób wychowywać dzieci, aby odnosiły się do miłości jak do uczucia poważnego i głębokiego, aby spełnienie pragnień upojenia, miłości i szczęścia widziały w rodzinie.

Mówiąc o wychowaniu, dotyczącym przyszłych doznań seksualnych dziecka, powinniśmy właściwie mówić o kształtowaniu jego przyszłej miłości, o wychowaniu go, jak przyszłego założyciela rodziny. Inne wychowanie seksualne będzie zawsze szkodliwe i aspołeczne. Każdy ojciec i każda matka powinni postawić sobie za cel, aby przyszły obywatel, którego wychowują, mógł być szczęśliwy tylko w życiu rodzinnym, aby tylko w tej formie pragnął szukać zaspokojenia życia płciowego. Jeżeli rodzice nie postawią sobie takiego celu i jeżeli go nie osiągną, dzieci ich będą żyły życiem płciowym, pozbawionym hamulców i w rezultacie pełnym dramatów, nieszczęść, wszelkiego brudu i społecznie szkodliwym.

Postawiliśmy sobie taki cel, rodzice muszą zastanawiać się nad środkami jego osiągnięcia. W odniesieniu do tej sprawy mogą znaleźć zarówno w literaturze specjalnej, jak i literaturze pięknej...

Kolorowa przędza ze szkła

W ZSRR we Wszechzwiązkowym Instytucie Naukowo-Badawczym zakończono prace nad otrzymaniem kolorowej przędzy z włókna szklanego.

Dotychczas uzyskano już przędzę koloru niebieskiego, białego, brązowego i fioletowego. Składa się ona z nici, których przekrój jest dziesięciokrotnie mniejszy, aniżeli włosa ludzkiego. Kilka partii otrzymanej przędzy przekazano zakładom włókienniczym, celem przeprowadzenia prób nad wykorzystaniem przędzy kolorowej w tkactwie. (w).

W szkołach TPD dziewczęta przykłada się pilnie do nauki języka rosyjskiego.

Coraz więcej kobiet na odpowiedzialnych stanowiskach

Awanse społeczne kobiet w województwie łódzkim

Mamy na każdym kroku dowody, że pracująca kobieta nie ustępuje mężczyźnie pilnością, sumiennym stosunkiem do pracy, zdolnościami czy inicjatywą. Toteż coraz częściej, powierzane są kobietom poważne i odpowiedzialne stanowiska. Również ostatnio w naszym województwie awansowano kilkadziesiąt kobiet.

W powiecie kutnowskim, położna Stanisława Majewska, objęła stanowisko wicedyrektora szpitala, zaś pracownicy fizycznej Wandzie Wicłińskiej i Stanisławie Król przydzielono funkcje pracownicze umysłowych. Pow. łowicki wysunął sekretarkę szpitala Marię Majewską na wicedyrektora szpitala; ekspedientkę Olszewską na kierownika Centrali Tekstylnej, zaś krawcową Leokadię Pytel — na instruktorkę szkoły zawodowej.

W powiecie łódzkim gospodyni wiejska — Stanisława Wawszko, dzięki owocnej i ofiarnej pracy społecznej została prezesem Gminnej Spółdzielni Zw. Samopomocy Chłopskiej.

W powiecie piotrkowskim — ob. Natalia Salakowa, została przewodniczącą Miejskiej Rady Narodowej, brzydątki Helena Wójcik — kierowniczką, zaś gospodyni wiejska Wacława Łopacińska — sołtysiem.

Liczne robotnice w Pabianicach, Tomaszowie, Zgierzu i innych miastach i osiedlach przemysłowych, awansowały na majstrów w swych działach pracy. Wiele kobiet robotnic — stało się radnymi powiatowych i gminnych rad narodowych.

W praktyce życiowej okazało się na przykład, że ob. Zielińska z Rawy Mazowieckiej, prosta gospodyni — znalazła się na właściwym miejscu, jako przewodnicząca Gminnej Rady Narodowej, że Zenona Pawłowska, robotnica z Pabianic, dzięki swojej wnikliwej znajomości stosunków w zakładzie pracy, dzięki umiejętności współpracy z towarzyszami pracy, zajmie w pełni odpowiedzialnie dla swych uzdolnień stanowisko — kierowniczką Wydziału Personalnego PZPB.

Kobieta - prezesem Związku Inwalidów Woj.

Amalia Ciesielska

Ob. Amalia Ciesielska — inwalidka wojenna, przewodnicząca Koła Ligi Kobiet przy PZPB Nr 9 brała udział w kampanii wrzesniowej, jako siostra - sanitariuszka. Pełniąc swe obowiązki została ranna.

Ostatnio została wybrana Prezesem Powiatowego Zw. Inwalidów Wojennych w Łodzi.

(D. c. n.)

Drobizgi, które przydadzą się każdej mamusi

Kronika m. Radomska

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 10 — Straż Pożarna
11 — Urząd Bezp. Publiczn.
12 — „Głos Radomszczański“
12 — R. S. W. „Prasa“
13 — Powiat. Komenda M.O.
35 — Komitet Powiat. PZPR.
51 — Miejski Komisariat MO.
91 — Starostwo Powiatowe
50 — Szpital Powiatowy
163 — Pogotowie Ratunkowe PCK.

KINA:

Kino „WOLNOŚĆ“ wyświetla film produkcji radzieckiej (w wersji polskiej) p. t. „Sąd Honorowy“.

Adres Redakcji i Administracji „Głosu Radomszczańskiego“ Radomsko, ul. Reymonta Nr 39

Administracja — tel. Nr 12, czynna codziennie od godz. 9 do 16.

Ogłoszenia drobne

ZGUBIONO odcinek wymeldowania na nazwisko Chorobski Włodzimierz P. O. W. 59. 352-k

ZGUBIONO książeczkę wojskową RKU — Piotrków. Szpader Lucjan, wieś Kuźnice, gm. Sulmierzyce pow. Radomsko. 353-k

Owocny tydzień prac MRN w Radomsku

W ubiegłym tygodniu w Radomsku odbyły się dwa plenarne zebrania Miejskiej Rady Narodowej. Pierwsze, zwołane z okazji 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina...

Po zagajeniu posiedzenia przez przewodniczącego MRN tow. Mikołaja Kirkiewicza obszerne referat na temat życia i działalności Towarzysza Stalina...

Wśród burzliwych oklasków zebrani postanowili w imieniu całego społeczeństwa miasta Radomska wysłać życzenia dla Wielkiego Wodza Międzynarodowego Proletariatu...

jednogłośnie uchwaliły, aby wyremontować ulicę Stara Droga, na której w jednym z domów zatrzymał się Towarzysz Stalin w roku 1912...

W kilka dni po tym odbyło się następnne zebranie MRN w Radomsku. Na wstępie burmistrz miasta tow. Adam Karpiński wygłosił referat...

Uroczyste odsłonięcie sztandaru ZMP w Gimnazjum i Szkole Przemysłowej

W świetlicy „Metalurgii“ w Radomsku odbyła się podniosła uroczystość odsłonięcia sztandaru Z. M. P. połączona z akademią ku czci Generalissimusa Stalina.

Przewodniczący koła ZMP przy Gimnazjum i Szkole Przemysłowej kol. Zygmunt wygłosił referat o życiu i działalności Wielkiego Wodza Międzynarodowej Klasy Robotniczej...

niezych machinacji międzynarodowej reakcji i klikki Tito.

Następnie przystąpiono do załatwiania spraw bieżących. Powzięto uchwałę, w której MRN zwraca się do wojewody o wywłaszczenie majątków zajętych w czasie wojny...

W dalszym ciągu obrad radni jednogłośnie powzięli uchwałę o nagrodzeniu 33 pracowników Cegielni Miejskiej premiami po 3 tysiące złotych...

mi po 3 tysiące złotych za przedterminowe wykonanie planu produkcji cegieł...

Radny Jarzyński zwrócił uwagę Rady na wadliwe rozmieszczenie sklepów PSS-u w Radomsku. Znajdują się one w centrum miasta...

Omwiano również sprawę kontroli społecznej sklepów i innych zakładów prywatnych, które nie zawsze przestrzegają cenników...

Na zakończenie obrad przewodniczący MRN tow. Kirkiewicz oznajmił radnym, że przyszłe zebrania plenum MRN odbywać się będą na terenie radomszczańskich zakładów pracy...

Orkiestra i chór „Metalurgii“ zajęły pierwsze miejsca w Łodzi

Do jednych z najlepiej postawionych zespołów artystycznych w Radomsku należy bezsprzecznie zespół muzyczny oraz fabryczny chór żeński „Metalurgii“.

Dzięki osiągniętym sukcesom zarówno orkiestra jak i chór „Metalurgii“ zakwalifikowane zostały do finałowych eliminacji...

Akcja noworoczna Związku Bojowników o Wolność i Demokrację

Z inicjatywy Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację — Zarząd Okręgowy w Łodzi organizuje we wszystkich powiatach naszego województwa akcję noworoczną dla sierot...

Akcja ta przeprowadzona zostanie w dniach od 1 do 5 stycznia 1950 r. Rozdane będą paczki, zawierające artykuły pierwszej potrzeby...

Pomysły racjonalizatorów w „Sklejkach“ dały poważne oszczędności

Znany na terenie Fabryki Sklejki racjonalizator, ob. Józef Tazbir, swym pomysłem przyczynił się do poważnych oszczędności.

Tazbir Józef

struktury koła zamachowego przy maszynie parowej, piasta koła uległa dwukierunkowemu pęknięciu. Pęknięcia te zostały pierwowrotnie zalane ołowiem...

roku bieżącym dalsza praca koła groziła rozpołowieniem piasty. Zwołano komisję orzekającą, iż trzeba wytoczyć nowe koło...

Mechanik, ob. Józef Tazbir po dłuższej obserwacji i dzięki kwalifikacjom zawodowym (pracuje bowiem w swoim zawodzie 44 lata) wysunął projekt...

stepcy mechanika, Stefana Myczy — spawacza, Józefa Chałubki — kowala, Mariana Gronowskiego — ślusarza, Zdzisława Gemel — tokarza i Franciszka

Chałubki Józef

Kopyciela — maszynisty — postanowiła nie dopuścić do przerwy w produkcji i odpowiednio przerobić stary wał.

Przerobienie wału przez zespół mechaniczny dało fabryce pół miliona złotych oszczędności, gdyż uniknięto przez to postoju w produkcji...

Migawki z powiatu

AKCJA „H“ W WOŹNIKACH Gmina Woźniki w akcji kontraktacji trzody chlewnej na rok 1949 zdobyła drugie miejsce w skali powiatowej...

KURSY DLA ANALFABETÓW

W gminie Woźniki znajduje się obecnie 13 kursów dla analfabetów. Kursy te znajdują się przy poszczególnych punktach szkolnych na tym terenie.

CZYTELNICTWO W GMINIE USZCZYN

Jak nas informuje Zarząd Gminy Uszczyń, na terenie tejże gminy istnieją 4 punkty biblioteczne: w Meszczach, Wierzejach, Zaleskach i Witowie.

Gronowski Marián

Po zastosowaniu pomysłu ob. Tazbira — to jest po założeniu pierścieni na piastę koła, okazało się, że wał nie pasuje do piasty. Wobec tego należało go obtoczyć i pogłębić o 1 mm.

Jednak grupa pracowników oddziału mechanicznego w osobach: Mariana Owczarka — za

Czytajcie i rozpowszechniajcie „GŁOS“

Walka z analfabetyzmem w Piotrkowie

Wszystkie ntej szeroko zakrojonej na terenie piotrkowskim akcji początkowego nauczania zbiegają się w Referacie Walki z Analfabetyzmem przy Inspektoracie Szkolnym.

Powiat piotrkowski zajmuje jedno z pierwszych miejsc w województwie na odcinku walki z analfabetyzmem — informuje nas tow. Grzegorz, inspektor szkolny.

Jak się przedstawia sprawa kursów początkowego nauczania przy piotrkowskich zakładach pracy? — pytamy.

Stworzono już takie kursy i zespoły przy hutach „Kara“ i „Hortensja“ oraz na Bugaju. Zarejestrowano 150 słuchaczy, z

Kurs dla nauczycieli

W Liceum Pedagogicznym rozpoczął się kurs dla niewykwalifikowanych nauczycieli, obejmujący 153 słuchaczy z terenu powiatów piotrkowskiego i radomszczańskiego.

Nie będzie bezpańskich psów

Piotrkowskie władze weterynaryjne rozpoczęły przemyślane szczepienie ochronne wszystkich psów przeciw wściekliznie na terenie Piotrkowa i powiatu.

Równocześnie założona zostanie dokładna ewidencja psów. Wszystkie psy nie posiadające znaczków będą likwidowane.

W ten sposób piąga włóczących się po ulicach bezpańskich psów, roznoszących jedną z najniebezpieczniejszych chorób — wścieklizny, zniknie z terenu naszego miasta i powiatu.

Szkolenie pracowników służby wodno-melioracyjnej w naszym powiecie

Postępująca szybko naprzód gospodarcza przebudowa wsi uzależniona jest w znaczej mierze od pomyślnego rozwiązania zagadnienia wodno-melioracyjnych.

Na kursy te kierowani są z naszego miasta i powiatu — wyróżniający się w pracy robotnicy, którzy po wyszkoleniu zaawansują na wyższe stanowiska.

Na zorganizowanym przy Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie kursie dla inżynierów melioracyjnych przebywają z naszego terenu dwie osoby. W 1950 roku zostanie tam wysłany jeszcze jeden kandydat na inżyniera, były robotnik.

Przewidywany jest także udział mieszkańców naszego powiatu i miasta na kursie dla techników-eksternistów, którzy pracują już od pewnego czasu w swoim zawodzie,

ale nie posiadają jeszcze dyplomów. Każdy ze słuchaczy takiego kursu, po jego ukończeniu, otrzyma dyplom technika i prawo wstępu na wyższe uczelnie.

Nowowyszkolone kadry pracowników służby wodno-melioracyjnej przystąpią po zakończeniu nauki do pracy. Liczny stosunkowo, w porównaniu z innymi powiatami, udział w kursach pracowników wodno-melioracyjnych z terenu piotrkowskiego wskazuje na to, że w powiecie naszym prace wodno-melioracyjne przeprowadzone zostaną dobrze i szybko.

Coś dla szachistów

Mimo, że przed wojną Piotrków posiadał opinię miasta dobrych szachistów — dziedzina ta leżała dotychczas odległym. Dopiero obecnie ruchliwy klub Związkowiec założył u siebie sekcję szachową, liczącą już kilkanaście osób.

W celu spopularyzowania tej interesującej gry — Związkowiec w porozumieniu z Polskim Związkiem Szachowym, do którego należy — sprowadza w nadchodzącej niedzielę szachowego mistrza Polski Makarczyka, który rozegra w Piotrkowie szereg partii.

Fabryka Octu w Piotrkowie przekroczyła roczny plan oszczędnościowy

W ramach ogólnokrajowego planu oszczędnościowego zakłady Fabryki Octu Spirytusowego w Piotrkowie przypadło zaoszczędzić w roku bieżącym sumę 215.246 zł.

Poważną pozycją w wykonaniu planu oszczędnościowego było przeprowadzenie we własnym zakresie szeregu remontów — dzięki czemu zaoszczędzono sumę kilkudziesięciu tysięcy złotych.

cano, obecnie są one magazynowane i sprzedawane.

Poza tym zwrócono również uwagę na to, aby przy napełnianiu butelek rozlewało się jak najmniej octu.

Załoga spodziewa się, że w nowym roku na odcinku oszczędnościowym uda się wprowadzić cały szereg dalszych pomysłów.

Złóż ofiarę na Odbudowę Warszawy

WYDARZENIA 1949 ROKU

potwierdziły genialne tezy Józefa Stalina

Politycy i prasa imperialistyczna z przerażeniem stwierdzają, że wszystkie przewidywania przywódców partii marksistowsko-leninowskich sprawdzają się z matematyczną precyzją. Podkreślając ten fakt wielokrotnie sprawdzony, imperialiści gotowi są niemal przypisywać mu znaczenie nadprzyrodzone. Nie widzą jednak osłepieni nienawiścią i bezradnością, że zdolność przewidywania wynika z nauki marksizmu-leninizmu, która pozwala dokładnie określić tendencje rozwojowe społeczeństw, a co za tym idzie przewidzieć poszczególne etapy polityki imperialistycznej.

Józef Stalin, genialny kontynuator nauki Lenina ze szczególną precyzją przewiduje rozwój wydarzeń. Często w wypowiedziach sprzed kilkunastu lat znajdujemy wyjaśnienia do wydarzeń ostatniego roku.

Wydarzenia 1949 roku potwierdziły w całej pełni genialne tezy Józefa Stalina.

„Masy ludowe widzą, że Zw. Radziecki jest jedynym krajem prowadzącym walkę przeciwko nowej wojnie. One dlatego sympatyzują z władzą radziecką, gdyż jest ona chorążym pokoju wśród narodów i wierną ostoją przeciwko wojnie”.

Są to słowa Towarzysza Stalina wypowiedziane jeszcze w 1924 roku. Nic nie straciły one na aktualności. Przeciwnie, nabrały jeszcze większej mocy, jeszcze większego znaczenia.

Pod przewodnictwem Związku Radzieckiego i jego Wielkiego Wodza Stalina wszystkie narody demokratyczne i miliony prostych ludzi na całej kuli ziemskiej zje-

dnoczyły się w walce o utrwalenie pokoju i bezpieczeństwa. Światowy kongres zwolenników pokoju w Paryżu i w Pradze w maju br. był wyrazem jedności najszerszych mas pracujących, był wyrazem ich niezłomnej woli walki przeciw podżegaczom wojennym, manifestacją przyjaźni i przywiązania do Związku Radzieckiego — przywódcy światowego obozu pokoju i socjalizmu.

„Proces odpadania od imperializmu szeregu nowych krajów odbywać się będzie tym prędzej i gruntowniej, im gruntowniej wzmacniać się będzie socjalizm w pierwszym zwyciężonym kraju”.

Wspaniałe osiągnięcia Związku Radzieckiego w 1949 r. sukcesy na polu politycznym, gospodarczym i kulturalnym są tymi czynnikami, które decydują o zwycięstwach sił pokoju i postępu na całym świecie.

Fakt, że poziom produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego w 1949 r. przekroczył produkcję z r. 1940 o przeszło 50 proc., że urodzaj przewyższył plony przed wojenne, fakt, że wzrasta dobrobyt ludzi radzieckich, spędza sen z powiek politykom imperialistycznym, którzy zdają sobie sprawę, że Związek Radziecki jest nie zwyciężoną zaporą, która uniemożliwia im zdobycie panowania nad światem.

„Era nieczym niezakłóconego wyzysku i ucisku kolonii krajów zależnych już minęła. Nastąpiła era rewolucji wyzwoleńczej w koloniach i krajach zależnych, era przebudzenia się proletariatu tych krajów, era jego hegemonii w rewolucji”.

polega, by unicestwić hitlerowskie państwo i jego inspiratorów”.

Zadanie to postawione przed narodami radzieckimi w listopadzie 1942 roku, kiedy wróg stał u bram Stalingradu i Leningradu zostało wykonane. Drugim zadaniem było utworzenie na gruzach hitlerowskiego faszyzmu nie mieckiego państwa demokratycznego. W siedem lat później proklamowanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, na której czele stanęli wypróbowani bojownicy z faszyzmem, stało się punktem zwrotnym w dziejach Europy.

„Nie ulega wątpliwości — pisał Stalin — że istnienie pokój milujących Niemiec obok istnienia milującego pokój Związku Radzieckiego wyklucza możliwość nowych wojen w Europie, kładzie kres przed lewowi krwi w Europie i uniemożliwia ujarzmienie krajów europejskich przez imperialistów świata”.

„Proletariat może z powodzeniem rządzić krajem bez burżuazji i przeciw burżuazji, może z powodzeniem budować przemysł bez burżuazji i przeciw burżuazji, może z powodzeniem kierować całym gospodarstwem narodowym bez burżuazji i przeciw burżuazji, może z powodzeniem budować socjalizm, pomimo kapitalistycznego otoczenia”.

Po 22 latach słowa Stalina znajdują dalsze potwierdzenie w wielkich osiągnięciach twórczych krajów demokracji ludowej. Narodził się polski, czechosłowacki, węgierski, rumuński, bułgarski i albański, które dzięki Związkowi Radzieckiemu odzyskały wolność, dziś przy jego serdecznej i bratniej pomocy budują w swych krajach socjalizm wbrew burżuazji i przeciwko burżuazji światowej.

„Szwabizm i przygotowanie wojny jako podstawowe elementy polityki zagranicznej, pogwałcenie klasy robotniczej i terror w dziedzinie polityki wewnętrznej, jako niezbędny środek umocnienia tyłów przyszłych frontów wojennych — oto, czym szcze-

Policia włoska atakuje strajkujących w Mediolanie.

gólnie zajmują się obecnie współcześni politycy imperialistyczni”.

Analiza sytuacji politycznej, przeprowadzona przez Stalina w 1934 roku na XVII zjeździe Partii, ujawnia sprężyny polityki państw imperialistycznych, sprężyny działające dziś również.

Montowanie agresywnego paktu atlantyckiego, będącego przedłużeniem planu Marshalla, odrzucenie w zachodnich strefach okupacyjnych Niemiec faszyzmu, wyłączenie z Zagłębia Ruhry arsenału i bazy agresji imperialistycznej, więzienie i przesładowanie działaczy robotniczych, i komunistycznych w państwach kapitalistycznych, próby rozbicia jedności

międzynarodowej klasy robotniczej i jedności państw demokratycznych, oto fakty, które aż nad to dobitnie ilustrują, że współczesny imperializm jest bardziej drapieżny, bardziej zaborczy.

W tej sytuacji, gdy imperializm amerykański doznaje klęski za klęską, gdy narody wyraźnie mówią, że nie dadzą się wciągnąć do nowych awantur wojennych, gdy imperializm czyni coraz bardziej rozpaczliwe, coraz bardziej szalone próby zdobycia panowania nad światem, gdy coraz gwałtowniej i coraz wścieklej występuje przeciwko klasie robotniczej i jej człowieku oddziałowi partii komunistycznej używając do tego podłych faszyzowskich agentów w rodzaju Tito, Rajka i Kostowa, ogromnego znaczenia nabierają słowa Stalina, podkreślające ze szczególną siłą konieczność WZMOŻENIA CZUJNOŚCI PARTII.

Czułość partii komunistycznych i robotniczych, czujność wszystkich ludzi pracy, dalsza mobilizacja i zwanie szeregow setek milionów ludzi milujących pokój, zorganizowanych pod przewodnictwem Związku Radzieckiego są tym orężem, w który uzbrojona wkracza ludzkość w 1950 rok. Oręż ten dała ludzkości nauka Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina.

„Zbyt żywe są — powiedział Stalin — w pamięci narodów potworności minionej wojny i zbyt wielkie są siły społeczne, stojące na straży pokoju, by uczniowie Churchilla w dziedzinie agresji zdołali je przewyciężyć i skierować świat na drogę wojny”.

NADZIEJA LUDZKOŚCI

Olbrzymi wzrost potęgi ZSRR w roku 1949

Miniony rok był rokiem wielkich zwycięstw Związku Radzieckiego zarówno wewnątrz kraju, jak i na arenie międzynarodowej. W roku tym jeszcze bardziej wzrosła potęga gospodarcza wielkiego kraju socjalizmu, wzrósł jego autorytet międzynarodowy, wzmożła się jego kierownictwa rola w walce o pokój, której jest chorążym i przewodnikiem.

Gdy w 1946 r. Związek Radziecki przystąpił do realizacji powojennego planu pięcioletniego, ideologowie imperializmu wysmiewali ten plan i przepowiadali jego niepowodzenie. Apostołowie dolara i funta chętnie się jednoczyli swoją rzekomą siłą, przepowiadając systemowi kapitalistycznemu różową przyszłość i rozkwit gospodarczy. I cóż się okazało? Okazało się, że narody radzieckie, przewyższając bohaterką pracą wszelkie trudności okresu powojennego, potrafili zapewnić przedterminowe wykonanie powojennej pięcioletki stalinowskiej, natomiast w krajach kapitalistycznych powstał zaostój i bezrobocie, które wzmożło się jeszcze po zastosowaniu planu Marshalla. Okazało się, że nie Związek Radziecki, ale właśnie świat kapitalistyczny stanął po wojnie w obliczu trudności nie do rozwiązania, że na skutek wewnętrznych swych przeciwności, zaostrzonych jeszcze agresywną polityką amerykańską, wkłosa się coraz bardziej w trudnościach kryzysowych, co już doprowadziło do dewaluacji funta i kilkudziesięciu innych walut krajów kapitalistycznych. Jeśli chodzi zaś o Związek Radziecki, to — jak stwierdził tow. Molotow — „kraj nasz pomyślnie daje sobie radę z likwidacją ciężkich następstw wojny i nieprzyjacielskiej okupacji, urzeczywistnia wszechstronny rozwój gospodarki narodowej, przy czym przemysł nasz pracuje już na znacznie wyższym poziomie, aniżeli w latach poprzedzających wojnę”.

Sukces powojennej pięcioletki

Powojenna pięcioletka stalinowska przewidywała, że w 1950 roku osiągnięty zostanie w ZSRR poziom produkcji przemysłowej, przewyższający o 48 proc. poziom produkcji z r. 1940. Tymczasem — jak to stwierdził tow. Malenkov w swoim referacie w 32 rocznicę Rewolucji Październikowej — już w październiku 1949 r. produkcja przemysłowa radzieckiego przekroczyła średnią produkcję miesięczną z r. 1940 o przeszło 50 proc. Już obecnie więc przemysł radziecki pracuje na znacznie wyższym poziomie nie tylko jak w r. 1940, ale i na wyższym poziomie, niż to przewidywał plan dla 1950 roku. W porównaniu z 1948 rokiem produkcja przemysłowa w ZSRR wzrosła w 1949 r. o 20 proc., czyli o jedną piątą. Jest to niezwykłe tempo rozwoju, o którym świat kapitalistyczny nie tylko nie może marzyć, ale przed którym burżuazyjni ekonomiści stają bezradni, nie wiedząc, jak go sobie wytłumaczyć.

Olbrzymie osiągnięcia rolnictwa ZSRR

Panowie ci nie mogą również pojąć sekretu ogromnych sukcesów, osiągniętych przez rolnictwo radzieckie. Źródłem tych sukcesów jest socjalistyczny ustrój kołchozowy. Ustrój ten pokazał w całej pełni swoją wartość, gdy w niezwykle trudnych latach wojny potrafił zapewnić zaopatrzenie armii i ludności cywilnej Związku Radzieckiego. Swe ogromne możliwości rozwinął dalej ustrój kołchozowy w okresie powojennym. Już w 1948 roku globalne plony upraw zbożowych osiągnęły bez mała poziom 1940 r., mimo ogromnych zniszczeń dokonanych przez hitlerowców na Ukrainie, Białorusi i innych wielkich obszarach rolniczych ZSRR. W 1949 r. urodzaj przewyższył już plony 1940 r. W tym roku kołchozy i sowchozy dostarczyły państwu o 128 milionów pudów zboża więcej, niż w 1948. Znacznie więcej dostarczono również nasion oleistych, buraika cukrowego, mięsa, mleka i innych produktów gospodarki rolnej. „Problem zbożowy w naszym kraju został już rozstrzygnięty — powiedział tow. Malenkov — i dalsze sukcesy w tej dziedzinie opierają się na mocnej podstawie. Nasza socjalistyczna gospodarka rolna ma wszelkie niezbędne warunki ku temu, by z roku na rok zwiększała się urodzajność upraw zbożowych, technicznych i innych”.

Wzrost dobrobytu ludzi radzieckich

Wparze z rozwojem produkcji przemysłowej i rolnej w minionym roku szedł wzrost dobrobytu narodu radzieckiego. 1 marca 1949 r. przeprowadził rząd radziecki druga już w okresie powojennym wydatną niżkę cen na artykuły powszechnego użytku. Na niżce tej ludność zyskała w ciągu roku 71 miliardów rubli. Gdy w krajach kapitalistycznych wzrasta drożyzna, a kapitaliści przeprowadzają ataki na płace robotnicze, wykorzystując trapiącą robotników plagę bezrobocia, w Związku Radzieckim towary tanieją, a wraz z tym wzrasta realna płaca zarobkowa. Takie są przeciwnie sobie prawa rozwojowe w społeczeństwie kapitalistycznym i w społeczeństwie socjalistycznym.

Wspaniały rozkwit kultury w kraju socjalizmu

Przeciwstawność ta widoczna jest w każdej dziedzinie życia. Podczas gdy świat kapitalistyczny cechuje upadek kultury, upadek nauki, literatury i sztuki, w których dominują coraz bardziej reakcyjne, antynaukowe i antyludzkie teorie amerykańskich podżegaczy wojennych, zalewających zmarszczoną i uzależnioną od nich kraje zgniliymi produktami Hollywoodu i innych fabryk „amerykańskiej ideologii” — w Związku Radzieckim rozkwita kultura narodów, powstają wspaniałe dzieła sztuki, nauka radziecka odkrywa przed ludzkością nowe horyzonty.

Jeżeli pięknych książek stworzyli pisarze radzieccy w ubiegłym roku? Ile wartościowych filmów i urzekających przedstawień teatralnych dali artyści radzieccy, ile nowych cennych pozycji w dziedzinie muzyki, sztuk plastycznych i innych? I nie jest też przypadkiem, że każda nowa zdobycz kulturalna w Związku Radzieckim szybko przekracza jego granice, dociera do wszystkich kontynentów i krajów, budząc wszędzie radość i zachwyt ludzi pracy i postępu. Jest to widomy znak przewagi, jaką osiągnęła już radziecka kultura socjalistyczna nad upadającą kulturą świata kapitalistycznego.

Sukcesy we wszystkich dziedzinach osiągnięte przez Związek Radziecki w minionym roku mają wielkie znaczenie międzynarodowe. Oznaczają one, że główna ostoja pokoju, jakim jest ZSRR, stała się jeszcze silniejsza, że ciężar gatunkowy Związku

Imperialiści drżą przed potęgą ZSRR

Imperialiści coraz bardziej boją się Związku Radzieckiego, boją się jego rosnącej potęgi, boją się jego walki o pokój, konsekwentnie i z uporem toczoną na arenie międzynarodowej, pojmują coraz wyraźniej, że Związek Radziecki jest niezwykłym i że stał się on zaporą, która uniemożliwia im zdobycie panowania nad światem. Związek Radziecki nie jest już osamotniony, jak to było przed drugą wojną światową. Pod przewodnictwem Związku Radzieckiego, o ideały której reprezentuje kraj socjalizmu, walczą obecnie kraje demokracji ludowej, wyzwolone spod jarzma imperializmu, ludowe Chiny i Niemiecka Republika Demokratyczna. Ze Związkiem Radzieckim jest klasa robotnicza wszystkich krajów, z nim są wszystkie narody walczące o wyzwolenie. „Dzisiaj — pisał tow. Molotow — losy narodów milujących pokój oraz interesy całej postępowej ludzkości są związane nierozdzielnie z dalszymi sukcesami Związku Radzieckiego i światowego obozu demokratycznego, którego uznanym wodzem jest Wielki Stalin”.

Dlatego narody cieszą się z każdego wielkiego osiągnięcia w Związku Radzieckim, cieszą się, że powojenna pięcioletka stalinowska będzie wykonana przed terminem. Swemu stosunkowi do Związku Radzieckiego do dziś wyraz narody w obchodzie 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina, który to dzień stał się świętem całej postępowej ludzkości. Nie było wątpliwości, że w tym dniu ludzie pracy i postępu nie myśleli we wzruszeniem i miłością o wielkim budowniczym socjalizmu i komunizmu, wodzu narodu radzieckiego i międzynarodowej klasy robotniczej.

Miniony rok był dla Związku Radzieckiego dalszym wielkim krokiem naprzód na drodze do komunizmu. Był to rok licznych zwycięstw. „Robotnicy, chłopcy i inteligencja Związku Radzieckiego — pisał tow. Molotow — widzą, że żyją dziś lepiej, niż wczoraj i dobrze wiedzą, że jutro będą żyli lepiej, niż dzisiaj. Są oni pewni dnia jutrzejszego, gdyż widzą na własne oczy, jak z roku na rok rośnie i krzepnie ZSRR. Wiedzą oni, iż mają kierownika, na którym można polegać — Partię Komunistyczną i mądrego wodza — Wielkiego Stalina”.

Radosna manifestacja w wyzwolonych Chinach

Wspaniałe zwycięstwa bohaterów ludowej wojny, uwięzione przez agentury kuomin-tangowskiej i utworzenie w październiku br. Chińskiej Republiki Ludowej są jakże doskonałym potwierdzeniem genialnej tezy stalinowskiej, sformułowanej w 1927 roku w referacie pt. „Międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej”. Nie tylko

Chiny potwierdzają słuszność tezy Stalina. Również w innych krajach Dalekiego Wschodu — w Vietnamie, w Indonezji, w Birmie i na Malajach rozgorzała płomień rewolucyjnych walk narodowo-wyzwoleńczych. Wszędzie na czele walki narodów, zrywających okowy imperializmu i feudalizmu, stoi proletariatus, stoją partie komunistyczne.

Historyczne posiedzenie Tymczasowego Parlamentu Niemieckiej Republiki Demokratycznej (prezydium)

„Historia uczy, że hitlerzy przychodzą i odchodzą, a na ród niemiecki i państwo niemieckie pozostają... My nie stawiamy sobie takiego zadania, aby unicestwić Niemcy,

gdyż unicestwić Niemcy nie można, tak samo, jak nie można unicestwić Rosji, ale unicestwić państwo hitlerowskie można i trzeba. Nasze pierwsze zadanie na tym właśnie

